

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2023. g.

APRĪLIS

Nr. 4

Lieldienas rītā

Valdis Mežezers
(1910-1982)

Zvanu balsu nesta
Lielās priecas **VĒSTS**,
Visa draudze vesta,
Nāves bieds kur dzēsts:
Krusta gaismā zaigo
Šinī rītā viss,
Grēka nakti baigo
KRISTUS pārspējis.

Un tu atkal dzirdi,
Teic Viņš tev un man:
“**ATVER** gaismai sirdi,
Rīta zvani skan.
Noliec bēdu nastu,
Labs lai kļūst, kas ļauns.
Lai es tevi rastu,
CELIES, topi jauns!”

3152 17th Ave S
MINNEAPOLIS, MN 55407
612-722-4622
mndraudze@gmail.com
www.mndraudze.org

Mācītāja **ILZE LARSEN**
952-449-1092
revilze@hotmail.com

Draudzes priekšnieks
ANSIS VĪKSNIŅŠ
651-260-5571
avviksnins@gmail.com

Draudzes dzīve aprīlī

Svētdien, 2. aprīlī, plkst. 10:30 – Pūpolu svētdiena. Dievkalpojums ar Dievgaldu, bērnu uzrunu un svētdienas skolu. Sekos kafija un sadraudzība.

Ceturtdien, 6. aprīlī, plkst. 17:00 – Zaļā ceturtdiena. Dievkalpojums ar Dievgaldu.

Piektdien, 7. aprīlī, plkst. 17:00 – Lielās piektdienas Dievkalpojums. Dievkalpojumu kuplinās čelliste Ilze *Larsen*.

Svētdien, 9. aprīlī, plkst. 8:00 – Kristus Augšāmcelšanās svētki - Lieldienas.

Dievkalpojums ar Dievgaldu - plūstošo.

Dievkalpojumu kuplinās draudzes koris.

Alleluja!

Pēc dievkalpojuma Lieldienu brokastis draudzes vīru izkārtojumā.

Svētdien, 16. aprīlī, plkst. 10:30 – Baltā svētdiena. Dievkalpojums. Sekos kafija un sadraudzība.

Piektdien, 21. aprīlī, plkst. 11:00 – Bībeles stunda, baznīcā.

Svētdien, 23. aprīlī, plkst. 10:30 – Lieldienu laika trešā svētdiena. Dievkalpojums. Sekos kafija un sadraudzība.

Svētdien, 30. aprīlī, plkst. 10:30 – Lieldienu laika ceturta svētdiena. Dievkalpojums ar Dievgaldu - plūstošo. Sekos kafija un sadraudzība.

Sestdien, 6. maijā, plkst. 00 – Pavasara tirdziņš.

Svētdien, 7. maijā, plkst. 10:30 – Lieldienu laika piektā svētdiena. Dievkalpojums. Sekos kafija un sadraudzība.

Svētdien, 14. maijā, plkst. 10:30 – Ģimenes dienas muzikāls Dievkalpojums ar kopīgu sprediķi visām paaudzēm latviešu un angļu valodā.

Dievkalpojums ar Dievgaldu.

Ģimene!

Dievkalpojumi tiek raidīti tiešraidē internetā: facebook.com/151677648181316/live/

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00,

mācītāja Ilze *Larsen*
un darbvede Laila Švalbe.

Baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu.

Pērminderu kalpošana

L. *Dingley*, E. Duņēns, V. Konters,
N. Neiberga, A. *Roethler*, A. Vīksniņš,
S. Straumane, V. Sviķis.

Pateicamies!

Dāmu Saime

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet
Laimai *Dingley* (651) 271-3337 vai
Selgai Pētersonei (651) 484-6046

Pelnu dienā 2008. gadā. Šis domu grauds ir rakstīts daudzus gadus atpakaļ, bet tomēr to mazliet piemēroju šai dienai un laikam, šo to atmetot, šo to papildinot. Mācītāja Ilze

“Kad jūs gavējat, neesat saīguši kā liekuļi; jo tie dara savus vaigus nejaukus, lai rādītos ļaudīm kā gavētāji... Kad tu gavē svaidi savu galvu un mazgā savu vaigu, ka tu nerādies ļaudīm kā gavētājs, bet savam Tēvam, kas redz slepenībā. Un tavš Tēvs, kas redz slepenībā, tev to atmaksās.” (Mt. 6:16-18)

Nākošā nedēļā, sākas Gavēņa jeb Ciešanu laiks. Mēs sāksim iet līdzās Jēzum vai viņa pēdās, kas aizvedīs līdz Klusai nedēļai un Augšāmcelšanās svētkiem. Luteriskajā tradīcijā gavēņa nozīme šķiet ir pilnīgi zudusi. Vai kāds no jums var pateikt ko gavēnis nozīmē? Nu labi – atteikšanās no zināma veida pārtikas un ēdiena, nu labi – atteikšanās no kādām darbībām. Bet kādēļ un kāda tam nozīme? Visbiežāk dzirdamais arguments ir: neesam taču Romas katoļi, gavēnis uz mums neattiecas.

Šodienas kristīgā pasaule ir saucama dažādos vārdos – katoļi, luterāņi, pareizticīgie, baptisti, mormoņi, pentakostāļi, bez denomināciju kristīgie, vecticībnieki, apustuliski ticīgie un vēl citi. Pirms šāda dalīšanās notika bija tikai viena baznīca, viena ticība – katoliska baznīca. Vārds „katolisks” tulkojumā no grieķu valodas nozīmē „vispārējs” = vispārēja baznīca.

Bet kas bija pirms tam? Kāda baznīca bija pirms „katoliskās” baznīcas? Termins „katolisks” ienāca tikai vēlāk 4. gs., kad radās vajadzība formulēt kristīgo ticību iepretī dažādiem uzskatiem, kad radās nepieciešamība kristīgo ticību pasludināt par impērijas vienīgo oficiālo ticību. Pirms katoliskās baznīcas, pastāvēja dažādas kristīgas draudzes, atsevišķas un autonomas savā pārvaldē. Jēzum gar katoļiem nebija nekādas darīšanas. Tādu nebija! Ko tad Jēzus uzrunā, kad viņš runā par gavēni?

Lasot mūsu Svētos Rakstus, cilvēki bieži, pārāk bieži, aizmirst, ka Svētais Gars jebkurā brīdī ir gatavs atklāt, ko Jēzus domā ar vārdiem, kurus mēs lasām. Tā patiesi ir problēma, ja brīdī, kad atveram Svētos Rakstus, mēs aplūsinām vai ignorējam balsi dvēselē, kas aicina lasīt, just, saprast, un pieņemt Jēzus vārdus, visus Bībeles vārdus tā kā Gars uzrunā. Ne no ārpuses, bet Svētais Gars tevī liek saprast Viņa vārdus tā kā tu to dzirdi, kā tie attiecas uz tevi! Tomēr, mums ir bail, ir nedroši, jo baidamies un pieņemam, ka Dieva vārda skaidrošanas autoritāte pieder kādam citam - Archibīskapam, pāvestam vai mācītājam, vai kādam, kas runā no kanceles, kādam, kas runā no TV ekrāna, bet nekādā ziņā – ne man! Ja tā tas ir ar tevi vai kādu citu, ja baidies no Svētā Gara balss dvēselē, ja pieņem visu, kas tiek teikts, bez pārdomāšanas un apšaubīšanas – mums ir problēma. Liela problēma. Ja mēs pieņemam, ka Svētais Gars ir kaut kas ārpus mums, ārpus tevis, tad visam, ko Dievs pasaulē darījis un radījis, nav vairs jēgas. Šodienas kvantu fizikas laikmetā, kad zinātne mums skaidri saka, ka matērija ir visā un visur, nekas nezūd, viss mainās – mēs baznīcā pamanāmies ignorēt faktu, ka ar tādu pašu principu Dievs ir visā – Dievs ir tevī. Protams, Viņa lielums stāv ārpus mūsu saprašanas, bet Dieva Gars, universālais spēks un enerģija, kas radīja pasauli un ko zinātne mēģina skaidrot, un kam Baznīca tic - caurstrāvo visu, ko Dievs radījis. Caurstrāvo arī tevi, kas seko Jēzum.

Domājot par gavēni, mēs to atmetam katoļiem un citiem, kam tas šķiet svarīgi, bet nekādā ziņā – tas nav svarīgi mums. Labprāt ierobežojam sevi ar domu, ka vārdus Mateja evaņģēlijā Jēzus sacīja toreiz tiem senajiem, cilvēkiem ar kuriem mums nav nekāda darīšana. Ar cilvēkiem - nē, bet mums ir darīšana ar Jēzu, kurš nemaz nediskutē par to vai gavēnis ir vajadzīgs. Jēzus nepārsūta vai mīlestības dāvanas ir vajadzīgas, Jēzus nejauta, neapšaubā lūgšanas vajadzību. Jēzus saka: „Kad tu gavē, kad tu dod mīlestības dāvanas, kad tu lūdz – tavš Tēvs tevī redz slepenībā un tev to atmaksās”. Tas nav jautājums – tas ir imperatīvs.

**GARĪGĀ
MAIZE**

Mēs tik bieži aizmirstam lasīt Svētos Rakstus tā, kā tie attiecas uz mani/ kā tie attiecas uz tevi. Mēs lasām un domājam, ka saprotam, mēs klausāmies un domājam, ka kāds mums saka vienīgo patiesību; ja nesaprotam, domājam, ka gan jau kāds cits gudrāks to mums izskaidros vai atmetam ar roku un esam vienoti apbrīnojamā spējā ignorēt Dievu pašu, Dievu tevī un nevis ārpus tevis, kurš runā un skaidro tev Sevi - caur tavām jūtām un domām. Ja apšaubām un pārprotam Jēzus vārdu jēgu, nozīmi, mēs apšaubām un pārprotam Viņu visu – dzimšanu, dzīvi, nāvi, augšāmcelšanos. Ja nelasām visus evaņģēlijos pierakstītos vārdus Jēzus dzimšanas, dzīves, nāves un augšāmcelšanās kontekstā – mēs Dievu esam pārpratuši tieši kā Jēzu pārprata Viņa dzīves laikā, senajā pagātnē. Pārpratam sekoja krusts. Pārpratam un nesaprašanai, ignorancei – sekoja lielākā traģēdija cilvēces vēsturē. Dieva Dēls, inkarnētais Dievs pats, karājās pie krusta, saukts par nodevēju un noziedznieku, mira atstāts un vientuļš.

Dievs paliek atstāts un vientuļš, Dievs mirst ik reizi, kad tu atsakies Viņu uzklaut. Pieņem Viņu par to, kas Dievs ir. Tas ir izaicinājums mums visiem. Palūkoties uz sevi un redzēt – kur, kā un kad Dievu esam atraidījuši, esam mēģinājuši Dievam uzspiest savu pasaules kārtību un neesam pieņēmuši pasaules Radītāja nesto skaidrību; kur, kā un kad esam Viņu pārpratuši vai Viņu pilnīgi nodevuši. Mūsu uzdevums gavēņa laikā varbūt lai ir atteikšanās no mūsu tik ļoti pierastajām, ērtajām ticības nišām un vērst skatu uz Dievu Radītāju un Pestītāju, kurš izaicināja visu sava laika pasauli, rādot savu dabu - pilns žēlsirdības, lēnības, pilns mīlestības, pilns taisnības pret katru, kas pēc tās izsalcis.

Vai tāds Dievs rīko karus? Vai tāds Dievs aprunā draudzes locekli? Vai tāds Dievs ignorē un nerespektē savu darba biedru? Vai tāds Dievs klusē, kad redz netaisnību savā acu priekšā? Vai tāds Dievs negatīvo mediju ziņu priekšā nošausminās, aizver acis, paliek paralizēts ļaunuma priekšā? Vai tāds Dievs izmirst līdz bezgalībai, redzot un dzirdot cilvēkus pazūdam, mirstam? Vai tāds Dievs neliekas ne zinīs par bezpajumtniekiem? Vai tāds Dievs ir vienaldzīgs pret to, kurš strādā un strādā, un strādā un vēl nevar savilkt galus kopā, pabarot ģimeni, bērnus? Vai tāds Dievs ir ignorants un auksts, kad tev sāp? Vai tāds Dievs nepiedod saviem parādniekiem? Vai tāds Dievs ved kārdināšanā ar nolūku, lai liktu tev mūžīgi ciest?

Vai - tāds Dievs saka, ka ir nācis „ļaužu dvēseles nevis maitāt, bet atpestīt”?! Dzirdi, ko tas tev saka. „Dievs sūtīja savu Dēlu pasaulē, nevis lai tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur viņu tiktu glābta.”(Jņ. 3:17)

Gavēnis ir laiks un iespēja dāvēt savai dvēselei dzīvību, saņemt atpestīšanu no visa, kas tur tevī tālu no Dieva. Glābt visu, kas glābjams. Gavēnis ir priekš tam, lai pavadītu laiku izmeklējot dvēseli – kur, kā un kad Dievs tevī redz. Redz visā slepenībā. Tikai tu un Dievs, pilnīgā vienībā. Gavēnis ir iespēja cilvēkam, būt ar Viņu, kas rada visas lietas, kas caurstrāvo visas lietas, pie Viņa, kas bija, kas ir un paliks mūžīgi. Āmen.

Prāvesta emeritus Gunāra Lazdiņa sprediķis 2023. gada 12. martā

Man ir liels ziels plastika spainis, ko piepildu ar ūdeni un *Pine Sol* lai to izmantojam virtuves grīdas, un vannas istabas grīdas izslaucīšanai. No vienas puses rokturis ir atdalījies, tāpēc ir neērti pārvietoties no vienas telpas uz otru, bet vismaz man ir spainis. Lielākajai daļai cilvēku kaut kur mājā ir spainis. Spaiņiem ir daudz pielietojumu. Viņi tur lietas. Tie palīdz tīrīt, tos lietojam dārzā un nesam ūdeni. Ja tu būtu izslāpis un stāvētu pie akas, tev būtu vajadzīgs spainis, ja tu cerēji no akas dabūt padzerties ūdeni. Ja man nebūtu spaiņa, es nevarētu darīt savu darbu. Jo, kas saturēs dezinfekcijas līdzekli un karsto ūdeni, kas nepieciešams virtuves grīdas izslaucīšanai? Kā es iznestu mēslojumu saviem diviem sarkanozoliem manas mājas priekšā? Kā es

varu nest ūdeni, kas nepieciešams, lai noskalotu tualetē? Ja man nebūtu spaiņa, kā es darītu savu darbu?

Sieviete pie akas zina spaiņa vērtību. Kad viņa saka: "Jums nav spaiņa un aka ir dziļa", viņa precīzi novērtē situāciju, pamatojoties uz šķietamību. Viņa patiesībā saka: "Uzdevums ir monumentāls, un jums nav līdzekļu, lai to paveiktu."

Es bieži dzirdu viņas balsi, kad stāvu pie dziļas akas bez spaiņa, kad saskaros ar situāciju, kas pārsniedz manas cilvēciskās spējas vienatnē. Padomāsim, varbūt jums tikko ir uzticēta lielāka atbildība darbā (un bez atalgojuma palielinājuma), un jūs domājat, kā jūs, iespējams, varēsiet izpildīt šīs saistības. Aka ir dziļa, un jums nav spaiņa. Cita gadījumā varbūt mīļotais cīnās ar atkarību, un jūs jūtaties bezpalīdzīgs, saskaroties ar tā varu pār viņu. Aka ir dziļa, un jums nav spaiņa. Mēs varam tā justies, saskaroties ar cilvēku ciešanām mūsu pašu kopienās, bērniem, kuri tiek pakļauti vardarbībai, cilvēkiem, kuriem nav veselības aprūpes, bezpajumtniekiem, kuri dzīvo slēptā veidā pat pārtikušās kopienās. Aka ir dziļa, un mums nav spaiņa.

Tev nav spaiņa, un aka ir dziļa," saka sieviete pie akas, kamēr Jēzus, tas, kurš vienīgais spēj veldzēt viņā slāpes, sēž pie akas. Jāņa evaņģēlijs atklāj Jēzus identitāti, izmantojot virkni epizožu, kuras Jaunās Derības zinātnieks sauc par "atpazīšanas ainām".

Evaņģēlijā ir daudz šādu tikšanās ainu. Jēzus ir sazinājies ar karalisko ierēdni, Betzatas invalīdu, pūļiem, mācekļiem (gan individuāli, gan grupā), laulības pārkāpšanā pieķerto sievieti, Mariju, Martu un Lācaru, Augsto priesteri un Pilātu. Šīs tikšanās ir iespēja cilvēkiem atpazīt Jēzu kā Dieva Dēlu, Vārdu, kas tapa miesa, un dalīties labajā vēstī ar citiem. Daži to dara, piemēram, sieviete šajā ainā, kura iet un stāsta saviem kaimiņiem par Jēzu. Daži to nedara, piemēram, Augstais priesteris un pūļi. Un daži viņu atpazīst, bet viņiem nav drosmes publiski liecināt, piemēram, Nikodēms un, manuprāt,

Pilāts. Lieta, kas traucē cilvēkiem atpazīt Jēzu Jāņa evaņģēlijā, ir viņu tieksme skatīties tikai tik dziļi kā šķietamība, palikt burtiskā līmenī, nevis iedziļināties ar Jēzu garīgajā līmenī. Ievērojiet burtiskos jautājumus, ko uzdeva Nikodēms (Jāņa 3), sieviete pie akas (Jāņa 4) un vīrietis pie baseina (Jāņa 5). "Kā cilvēks var ieiet atpakaļ dzemdē un piedzimt no jauna?" (Jņ. 3:4), Nikodēms jautā, pat stāvot Jēzus priekšā, tas, kurš piedzimst no jauna. "Man nav neviena, kas mani ieliktu ūdenī, kad ūdens tiek sakustināts..." (Jņ.5:7), saka invalīds pie Betzatas dīķa, kamēr Jēzus, dziedināšanas avots, stāv viņam blakus.

Kungs, tev nav spaiņa, un aka ir dziļa," saka sieviete pie akas (Jņ.4:11). Ar Nikodēmu Jēzus runā par iekšējās personas no jauna piedzimšanu caur Svēto Garu. Ar invalīdu pie baseina Jēzus runā par dziedināšanu, kas nāk no Dieva, nevis par sporādisku karsta avota burbuļošanu, ko leģendas piedēvē eņģeļu darbībai. Ar sievieti pie akas Jēzus runā par garīgo uzturu, dzīvo ūdeni, kura saņemšanai nevajag spaini. Šis uzturs ir pieejams jebkurā gadījumā, kad stāvam blakus dziļai akai bez spaiņa. Mēs

zinām ka šī sieviete ir sapinusies situācijā, gan personiski, gan attiecībā uz sabiedrību, kuru viņa nevar atrisināt vai harmonizēt. Viņai nav līdzekļu, lai iegūtu cieņu vai kopienu. Šāds uzdevums viņai ir par lielu. Ja tas kādreiz būtu bijis iespējams, šī iespēja bija pagātnē. Viņa cenšas meklēt sev iztiku, smelt ūdeni karstākajā diennakts laikā, lai izvairītos no citu cilvēku izsmiešanas, kas varētu būt pie akas. Viņa ir sieviete; viņai ir nenozīmīga attiecību vēsture; un viņa ir samariete. Tomēr Jēzus uzrunā viņu un piedāvā dzīvu ūdeni — attiecības ar Dievu caur Viņu, kas atgriež viņai cieņu un kopību. Jēzus apzinās viņas ierobežojumus un vājības un joprojām dod viņai dzīvo ūdeni.

Jēzus vienmēr stāv mums blakus. Viņš sēž pie visdziļākās akas. Viņš nostājas mūsu pusē vissarežģītākajos uzdevumos un bezcerīgākajās situācijās. Visā Jāņa evaņģēlijā viņš ir dzīvais ūdens, dzīvības maize, pasaules gaisma, vārti, labais gans, augšāmcelšanās un dzīvība, ceļš, patiesība un dzīvība.

Un viņš ir tepat mums blakus, dienas karstumā (augstuma) un mūsu noguruma pašā virsotnē. Tā kā mēs stāvam pie dziļas akas bez spaiņa, mūsu garīgais uzturs nav tāla nopelnāma balva, bet gan tuvs resurss ap mums un mūsos un pieejams ik mirkli.

Kāds skolotājs stāstīja stāstu par to, kā kāds kuģis Atlantijas okeāna dienvidos devies pēc palīdzības no cita netālu esošā kuģa: "Palīdziet! Glābiet mūs, pretējā gadījumā mēs ejam bojā ūdens trūkuma dēļ!" Otra kuģa kapteinis atbildēja: "Nometiet spaiņus tur, kur atrodaties." Ja domājat, ka otrais kapteinis nebija precīzi saņēmis ziņojumu, satrauktais kuģis atkal signalizēja. "Palīdziet! Glābiet mūs, pretējā gadījumā mēs ejam bojā ūdens trūkuma dēļ!" Atkal tuvējais kuģis deva signālu: "Nometiet spaiņus tur, kur atrodaties!" Šī apmaiņa turpinājās, līdz pirmais kuģis izmisumā nolēma, ka tam nav ko zaudēt, sekojot šim neparastajam padomam. Kad apkalpes locekļi nometa spaiņus, viņi tos izvilka, piepildot ar skaidru, vēsu, dzirkstošu ūdeni no Amazonas grīvas. Viņi nebija sapratuši, ka spēcīgā Amazonas upes straume nes saldūdeni no Dienvidamerikas lietus mežiem daudzas jūdzes uz Atlantijas okeāna dienvidiem.

Sievietes lūgšana ir mūsu lūgšana: "Kungs, dod man šo ūdeni, lai es nekad neslāptu un man nav jānāk šurp smelt ūdeni" (Jņ. 4:15). Tā ir lūgšana, uz kuru ir atbildēts, pirms tā ir izrunāta.

Stāvot pie savas dziļās akas bez spaiņa, atcerieties vārdus, ko Jēzus teica šīs tikšanās pašā sākumā: **"Ja tu zinātu, kas tev saka: "Dod man padzerties", tu viņam būtu lūgusi, un viņš tev būtu devis dzīvo ūdeni"** (4:10).

Lieldienu vēsts

Fragments no Dr. mācītāja Imanta Kalniņa sprediķa.

"Vēl tikai mazu brīdi, un pasaule Manis vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet, jo Es dzīvoju, un jums būs dzīvot." (Jāņa 14:19)

Lieldienas katram cilvēkam nozīmē ko citu. Daudziem Lieldienas ir gandrīz vai tautas svētki, kad līdzīgas dabas atmodai arī cilvēki uzpošas pavasara drānās un dāvā cits citam pavasara ziedu pušķīti.

Kristīgajā reliģijā Lieldienas tomēr nav tikai pavasara svētki, bet atgādinājums Kristus krusta nāvei, no kuras viņš Lieldienu rītā ir augšāmcēlies.

Par augšāmcelšanās stāstu Jaunajā Derībā sevišķas skaidrības nav, evaņģēlijos augšāmcelšanās apraksti viens no otra atšķiras. Tomēr visi liecinieki pavisam noteikti un reāli izjutuši Jēzus klātieni. Divi no mācekļiem Jēzu satika ceļā uz Emmausu, bet pazina viņu tikai tad, kad Jēzus ņēma maizi, pārlauza to un sniedza viņiem. Kas īsteni notika un kas pārliecināja abus mācekļus, ka svešais ceļinieks ir Jēzus, mēs nezīnām. Bet mēs gan zinām, ka cauri gadu simtiem ticīgie ir nākuši kopā un dara to vēl tagad un maizes laušanā jeb Svētajā Vakarēdienā ir izjutuši Jēzus klātieni. Nevienam nevar precīzi

izskaidrot, kas šajā brīdī notiek, bet izskaidrojums arī nav vajadzīgs. Ticība ir realitāte tam, kas tic. Un ticība jau ir tā, kas vada cilvēku darbus un cilvēku dzīvi.

Ticība mācekļus pārliecināja, ka Dievs ir uzvarējis, ka ir uzvarējis labums un mīlestība.

Lieldienu jēga un apsolījums ir Kristus augšāmcelšanās, uzvara pār nāvi un mūžīgā dzīvība. Protams, ka daļa no Lieldienām ir arī dabas skaistums, ziedi un saule, un rotas un košums cilvēku drānās, bet tas nav galvenais, un tas nav viss. Ja tā būtu, tad Lieldienu stāsts būtu tikai tukša pasaka. Arī šodien, arī šajās Lieldienās Jēzus nāk pie mums un saka: “Jo es dzīvoju, un arī jums būs dzīvot.”

(No grāmatas “Nebīsties, tici vien!”, Klints, Rīga 2007, 47.-48., 50. lpp.)

Vissmagākie akmeņi Kristu neaizkavē!

Hannover Gartenkirchhof Das gesprengte Grab
Inchrift am Sockel
Dieses auf ewig erkaufte Begräbnis
Darf nie geöffnet werden.

Tas bija tikai sākums Lieldienu notikumu starpā, bet šis sākums tomēr tika ievērots. Mateja evaņģēlija 28. nodaļas 2. pantā lasām: “Un, redzi, notika liela zemestrīce, un Kunga eņģelis nāca no debesīm, pienācis novēla akmeņi un **apsēdās uz tā.**” Novelt akmeņi un apsēties uz tā taču varētu tikai tad, kad nav kur steigties. Pat pēc zemestrīces kapsētā sirds varēja būt mierā: “Jo Viņš ir augšāmcēlies!” Mūžīgi dzīvajam Kristum ne nāve, ne kapa akmens nebija kavēklis no kapa doties ārā. Hanoveres (Vācijā) baznīcas dārza senā kapsētā atrodas daudz kapa pieminekļu. Tur ir arī kāds piemineklis, kuŗa pamats ir izkustināts. Šim 1762. gadā būvētajam piemineklim bija uzliktas smagas dzels skavas. Tājā pat bija iegravēts noteikts brīdinājums: “**Kapavieta nopirkta uz mūžību, to nav atļauts atvērt!**” (“Dieses auf ewig erkaufte Begräbnis darf nie geöffnet werden.”)

Un tomēr, gadiem ritot, viena sīka sēkla no zemes izlauzās un izauga par lielu, spēcīgu bērzu. Ar laiku bērza saknes izkustināja smago akmeni un pārlauza stipras dzels skavas! Hanoveres kapsētā dabas spēks uzvarēja un cilvēka nodoms nepiepildījās.

Kad Kristu krustā sita, bija tie, kuŗi gribēja aizvērt Viņa kapu uz mūžību! Tie ticēja, ka bija atbrīvojušies no Viņa, kas viņus apdraudēja, jo paši gribēja pārvaldīt viņu pasauli! Dievs pasauli tik ļoti mīlēja, ka tai atdeva savu Dēlu, lai izglābtu pasauli un ar to katru nebrīvē sasaistīto cilvēku. Nāve un kapa akmens neaizkavēja Jēzu un Viņš uz mūžību ir dzīvs, spējīgs novelt akmeņus no sirdīm un atbrīvot atpestītos ļaudis.

Droši vien vēl ilgi Turcijā un Sīrijā tiks meklēti zemestrīces upurī. Dienu pēc dienas glābēji novel akmeņus, zem kuŗiem miruši tūkstoši un vēl vairāki palikuši bez mājām. Vai Dievs varētu arī šajās tragēdijās sūtīt kādu eņģeli nosēsties uz akmeņa blakus viņiem? Tad arī viņi kā abas Marijas sadzirdētu kāda iedrošinājumu: “Nebīstieties!” Lūgšim par šīm zemēm un cilvēkiem!

Tagad jau iesācies klusais Ciešanu laiks. Ap mums ir tik daudzi cietēji, kuri gaida uz palīdzību un mūsu lūgšanām. Sanāksim kopā dievkalpojumos, apsēdīsimies blakus cits citam un pateiksimies Dievam par mūsu Pestītāju, par viņa ciešanām, bet arī cits citam vēstīsim – Viņš ir augšāmcēlies! Pārvarētas ir Viņa ciešanas, bet joprojām daudzu

cilvēku ciešanas ir ap mums. Lūdzu, lai Dievs palīdz mums katram ieraudzīt to, kuŗam blakus apšēsties un dalīties ar prieka vēsti!

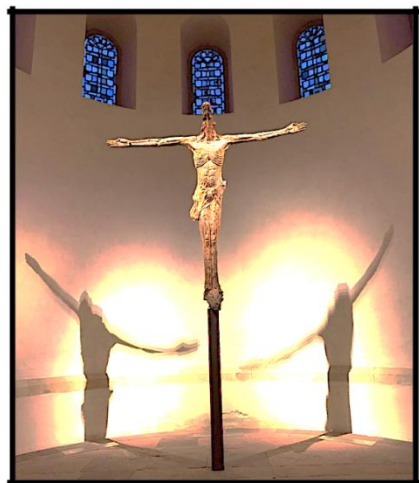
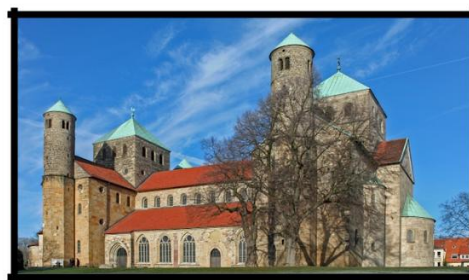
KRISTUS NAV KAPĀ, AKMENS IR NOVELTS, UN MŪŽĪBU VIŅŠ DZĪVO, UN MUMS AR DZĪVOT BŪS!

Arch. Lauma Zušēvica

“Ceļš uz Lieldienu ved caur Golgātu...”

Februāra beigās pārstāvēju LELBP sēdē Hildesheim, Vācijā. Pilsētiņā atrodas Sv. Michaēla dievnams, kas ir *UNESCO Cultural Heritage* sarakstā, dēļ tās arhitektūras un griestu freskām. Skaisti, ka šobrīd dievnams devis mājvietu luterāņiem un katoļiem. Dievnama īsa vēsture: Bīskaps Bernvards Hildesheim (996-1022) uzcēla Benediktiešu klosteri vietā, kas saistīta ar erceņģeli Michaēlu.

Dievnamu sāka celt 1010. gadā, lietojams jau 1020. gadā un pabeigts 1031. gadā; dievnama kapenēs guldīts Bīskaps Hildesheim. 1542. gadā dievnams pārnāca luterticīgo rokās, 2. Pasaules kuŗam sākoties draudzes locekļi noņēma un paslēpa slavenos griestus; kuŗa pēdējās dienās dievnamu smagi sabumboja; 1957. gadā pabeigta tā atjaunošana.

Kas mani īpaši uzrunāja ir saistīts ar austrumu pusi, kur tradicionāli atrodas altāris, šeit tā ilgi stāvējusi tukša. Draudze nesēn tur ievietoja, no koka izgrebto, Kristus attēlu, baismīgā izskatā, kā

pienākas attēlojot krustā sistu cilvēku. No tāluma raugoties uz Kristu un viņa krustu, ieraudzīju ko neparastu un pārdomu vērtu: Kristus un viņa izstiepto roku ēna aicina mūs viņu kopībā, kur mēs būtu Kristus gaismas un roku apņēmti. Vēl tuvāk ieskatoties, ievēroju, ka ieejot Kristus “kopībā” / gaismā, esam Dieva mīlestības apņēmti, jo esam iegājuši viņu “sirdī” - vai redzi kā gaisma izveidojusi sirds attēlu?! Labs atgādinājums Gavēņa laikam tuvojoties noslēgumam, ka “Ceļš uz Lieldienu ved caur Golgātu.”

Mācītāja Friča Ruperta Lieldienu laika dziesma aicina:

*Nāc, Svētais Gars, man jaunu rītu dod, Lai gaismā ceļos es,
Lai nāves snaudā mani neatrod, Kad Kristus gaismu nes.
Lai Jēzus spēkā kļūtu Es jaunā dzīvē saukts
Un tajā valstī būtu, Kur mūžam dzīvot ļauts. (112)*

*Heinz-Josef Lücking – Dievnama attēls.
Jan Rechenberg – fresku attēls. Mana fotogrāfija no krustā sistu Kristu.*

Pateicoties Kristum, esam aicināti dzīvot viņa kopībā un gaismā, piedzīvot jaunu rītu, kuŗa centrs ir Dieva mīlestība. Atliek aicinājumu pieņemt...

Sarma Eglīte, Vidienes apgabala garīgā vadītāja

Draudzes dzīve gada pirmajos trijos mēnešos

DRAUDZES DZĪVE

Minesotas ziema šogad mūs ir turējusi savos grožos vēl marta mēneša beigās. Sniega kalni ir tik augsti, ka dažās vietās nevar redzēt pāri pat gājējus ietves malās! Un tomēr redzam, ka saule ir tuvāk un spīd spožāk šajās pēdējās marta dienās.

Oskara Kalpaka piemiņas
dievkalpojumā
5. martā.

Vaira Sviķa fotogrāfijas.

Vairāk jau kā mēnesi pārdzīvojam pilsētas rīkojumu par mašīnu novietošanas noteikumiem sakarā ar lielo sniegu šajā ziemā. Cik labi, ka *South High School* atļauj mums novietot mašīnas viņu laukumā. Un liels PALDIES pienākas visiem šoferiem, kuri pieteicās izvadīt draudzes locekļus no stāvlaukuma uz baznīcu un atpakaļ pēc dievkalpojumiem un sarīkojumiem! Kristīne Kontere, Arnolds Ozols, MJ Larsen, Līga Lācis, Kristīne Duņēns-Mertz, Indra un Ričards Halvorsoni – **pateicamies jums!**

Februārī noturējām draudzes gada sapulci. Viens no uzdevumiem bija ievēlēt padomes locekļus un priecājamies, ka esam ievēlējuši padomi šādā sastāvā:

Andrejs Ārsts, Kira Birmane, Kristīne Duņēns-Mertz, Viktors Konters, Līga Lācis, Nancy Neibergs, Arnolds Ozols, Vija Pelēcis, Andra Roethler, Laimonis Sproģis, Andris Sprūds, Sarma Straumane, Ansis Vīksniņš. Mācītāja Ilze arī ir padomes locekle.

Pateicamies Andrejam Langinam un Kristīnei Konterei par kalpošanu padomē, viņi nevēlējās vairāk kandidēt. Un – apsveicam jaunos ievēlētos padomes locekļus Andreju Ārstu un Viktoru Konteru.

Īpaša pateicība Kristīnei Konterei, kura daudzus gadus bija draudzes priekšniece!

Caur mācītāju maiņu un pandēmijas laiku Kristīne ar mīlestību un atbildību turēja šo draudzi kopā. Pateicība Dievam par viņas kalpošanu draudzei – visiem mums!

Draudzes jaunais priekšnieks ir Ansis Vīksniņš – visi kopā izlūdzamies Dieva svētību viņam jaunajā amatā un iecerēs mūsu draudzei!

Draudzes garīgo lietu komiteja satikās pārrunāt iespējas kā atdzīvināt mūsu draudzi. Mēs izstrādāsim vienu citādu dievkalpojumu, mazliet līdzīgu kāds bija Dziesmu svētkos – ar “Mineapoles Dvēseles” lielāku piedalīšanos un jaukām dziesmām. Tas neatvītos parasto dievkalpojumu, tikai dažreiz pamēģināsim kaut ko citādāku. Šis būtu mēģinājums Dievu slavēt dievkalpojumā kopā ar ģimenes locekļiem, kuri latviešu valodā nerunā vai tik labi to nezina. Mārtiņš Luters bija pārliecināts, ka katram jādzird evaņģēlijs, Dieva labā vēsts, tajā valodā kādā tas runā un saprot. Tas bija iemesls Bībeles tulkošanai un dievkalpojumu noturēšanai vācu

valodā, latīņu valodas vietā. Protams, mēs labprāt uzklausītu jūsu domas par draudzes atdzīvināšanu. Komitejā sastāv Kira Birmāne, Kristīne Duņēns-Mertz, Ilze Larsen, Ansis Vīksniņš.

12. martā draudzē viesojās prāvests emeritus (kas ir – prāvests pensijā) Gunārs Lazdiņš. Viņš aizvietoja mācītāju viņas atvaļinājuma laikā. Paldies viņam par to.

Uzņēmumi: Kristīne un Viktors Konteri.

Draudzes remontu darbi turpinās. Ziema tos ir aizkavējusi – baznīcas jumta un mājas lieveņa remonts droši vien sāksies, kad sniegs būs varāk nokūsis. Mēs joprojām pieņemam ziedojumus

nozīmē bāreņu nams. Dāmu saime šogad atvēl \$2,000 Toma terapijām, kuras valsts neapmaksā. Paldies jums, Dāmu saime! Toms par šo ziedojumu saņem psihiatra pakalpojumus, peldēšanu, mūzikas terapiju un citas, kuras centrs spēj sarunāt.

logu remontam. Logu slikto stāvokli var redzēt arī no ārpuses. Par sabojātajiem boileriem, kas nedarbojās Ziemassvētku rītā, arī tiek gādāts un process turpinās tos salabot.

Draudzes dāmu saime pagājušā gadā uzņēmās atbalstīt Tomu Gasūnu, kurš ir pusaudzis ar funkcionāliem traucējumiem Kapseļu ielas centrā, Rīgā. Kapseļu ielā ir Valsts sociālās aprūpes centrs “Rīga”, kas “tulkojumā”

Pagājušā dāmu saimes un draudzes padomes sēdē ieminējos par iespēju Tomam viesoties Mineapolē, kopā ar viņa pavadoni. Gan dāmu saime, gan padome ļoti atbalstīja šādu iespēju. Esmu kontaktā ar LELBA Ārmisijas nozari, redzēt kā to varētu izkārtot.

Vai Kazdangas zupu pusdienas nebija labs sarīkojums? Tiešām sirds priecājas par katru ziedojumu šim mērķim. Pusdienu nauda jau ir ceļā uz Latviju, kā arī apavi no atlikuma!

No kr. puses: Santa Kalnīte, Laima *Dingley*, Andris Pone - Ivaskvičs, Eva Tone, Baiba Rudzīte, Kristiāns Kapačs, Kristīne Girbe, galvenā saimniece Anita Jurēviča, draudzes priekšnieks Ansis Vīksniņš, Viktors Konters, Indra Halvorsone, Justīne Latišonoka, Anna Pone - Ivaskviča, Milija Halvorsone, Lukas Grotāns, Madara Kalnīte, Kristofers Kapačs.

Pateicamies Zintai Ponei ar bērniem, kuri nogādās apavus tieši Kazdangas skolā jau šajā mēnesī! Tas ir viņu personīgs ceļojums uz Latviju, tāpēc jo īpaši pateicamies par papildus čemodānu vešanu. Anita Jurēviča ar komandu man atgādina organizāciju *World Central Kitchen*. Tā dodas uz vietām pasaulē, kas piemeklētas ar milzu grūtībām. Anita ir profesionāla kulināre tāpat kā WCK dibinātājs un vienmēr gādā par tiem, kuri cieš nepelnīti. Anitai pienākas liela, liela pateicība - PALDIES! Paldies arī tev, kas ziedoji bērnu paēdināšanai un apavu iegādei!

*“Ko jūs esat darījuši vienam no šiem maniem vismazākajiem brāļiem, jūs esat man darījuši”
(Mateja 25:39).*

Vēl viena nedēļa palikusi līdz Klusajai nedēļai. Aicinu katru iegremdēt sevi notikumos Jēzus dzīvē – viņa labestību, atvērtību, cik godīgs Jēzus bija, cik grūti arī viņam bija šķirties no šīs dzīves, zinot kā tas notiks, un uz ko cilvēks spējīgs, aizmirstot par Dieva mīlestības bausli.

Lai Dieva gaisma apspīd mūs katru šajā Lieldienu laikā un ļauj mūsu dvēselēm tajā veldzēties.

Mācītāja Ilze

Mūsu baznīcas ēkas vēsture, 4. daļa

Šo mēnesi turpinu jums pasniegt informāciju par mūsu baznīcas ēku un par Bethel draudzi, kas to būvēja, veidoja un pēc vajadzības palielināja. Te aprakstīti gadi no 1906 līdz 1939. Ir interesanti ka Bethel draudzes piedzīvojumi, kaut dažas paaudzes agrāk, līdzinājās mūsu draudzei (draudzes pieaugums, čaklās dāmas, grūtās pārrunas par valodas uzturēšanu, u.t.t.). Kā jau minēts iepriekšējos rakstos, informācija par ēku ņemta no Bethel Evangelical Lutheran Church 100 Years atceres grāmatas (kura tagad atrodās mūsu baznīcas bibliotēkā).

In 1906 Bethel ordained a new pastor who was going to oversee significant growth in both the physical structure of the church as well as in its membership. At the time of the ordination the membership of Bethel was 160. Under his leadership the first parsonage was built in 1910 at a cost of \$3,500. A pipe organ at a cost \$2,200 was installed in 1911.

In 1909 there was an interesting successful service conducted for the first time in English on All Saints Day. Except for a few students in Sunday School reading English, the official language at that time was still Norwegian. As time progressed, that became more and more a problem, not only for the children and young people but others in the church who understood but little of Norwegian. In 1924 the Bethel Herald was printed for the first time in English. There were many heated debates and discussions in quarterly and annual meetings regarding the use of the English language. The parents, who knew their children, might leave the church unless the congregation switched from Norwegian to English, voted in the majority and English became the approved official language for sermons, meetings, minutes, etc. Only a limited number of Norwegian services were conducted until 1944.

Architect's rendering
of the Parish Hall addition.

By 1924 the membership of the congregation totaled 1,070 – a tremendous growth since 1906. Incidentally the women of the church were granted voting privileges in 1920. More space was clearly needed primarily to accommodate Sunday School classes. The congregation fortunately was able to purchase the house and lot to the north of its present building so another building program was initiated in 1925. The new addition named “The Parish Hall” was dedicated December 6, 1925. The Ladies Aid once again came to the rescue turning over money earned having dining halls at the State Fair. The total cost of the Parish Hall was \$39,000.

Soon after the dedication of the expansion, the Bethel congregation members were seriously affected by the stock market crash of 1929 and the severe depression that followed. Many Bethelites lost their jobs, others had their salaries reduced. But the congregation continued to thrive driven by activities for and the enthusiasm of its young people.

Bethel was approaching its 40th anniversary in 1939. It was a busy time: redecorating the church and installing a new lighting system. The angel figures in the chancel ceiling had dimmed and a fresh coat of paint removed them. The beautiful white and gold altar with refreshing was even more beautiful. A new maroon carpet blended in the color scheme throughout the chancel and aisles. Once again the Ladies' Aid financed the project. At this time, the membership had reached 1,275.

Nākamā rakstā: Kad un kapēc Bethel draudze pārdod baznīcu latviešiem!

Andra Roethler

Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes
(3152 17th Ave S, Minneapolis)
Dāmu Saime
sirsnīgi aicina uz

PAVASARA TIRDZIŅU

Sestdien, 2023. gada 6. maijā
no 11:00 līdz 3:00 pēcpusdienā

Tirdziņā bagātīgā izvēlē rotas, keramika, grāmatas, apsveikuma kartiņas, audumi un citi daiļamatniecības izstrādājumi.

Siltas pusdienas ēšanai uz vietas no 12 līdz 2:00. Cena par pusdienu šķīvi \$20 (cūkgaļa vai vista), kartupeļi, salāti, saldais ēdiens, kafija vai sula.

Bērniem desiņas \$2

Līdzņemšanai uz mājām, sākot no 11:30 (bez numuriem)

Minneapolis – St. Paul Latvian Ev. Luth. Church
(3152 17th Ave S, Minneapolis)
Ladies Aid
invites you to our

SPRING BAZAAR

Saturday, May 6, 2023 from 11:00am – 3:00pm

Come browse a large selection of traditional gift items including jewelry, ceramics, books, greeting cards, woven goods and many other craft items.

A hot lunch will be served from 12:00 to 2:00pm for your dining pleasure. A \$20 lunch plate includes a meat option (pork loin or chicken), potatoes, garden salad, dessert, and coffee or juice.

Also, hot dogs will be available for \$2.

Sale of take-home baked goods will start at 11:30 – we will NOT BE USING NUMBERS!

Draudzīgais acinājums latviešu skolā

Mineapoles - St. Paulas latviešu skolas Draudzīgais acinājums 5. martā pulcēja pilnu zāli - bijušos un esošos skolēnus, skolotājus, vecākus, skolas labvēļus un atbalstītājus. To iesāka mācītāja Ilze *Larsen* ar lūgšanu un skolas pārzine Indra Halvorsone ar īsu uzrunu, kurā uzsvēra apbrīnojamo faktu, ka rit jau skolas 72. skolas mācību gads, pateicoties gan bagātīgajiem dāvinājumiem un sabiedrības finansiālam atbalstam, bet visvairāk - ieguldītā laika ziedojumam, bez kura nebūtu iespējama skolas darbība un pats būtiskākais saniegtais rezultāts - jaunieši, kuri mīl un interesējas par Latviju, turpina uzturēt latvietību - citi jau 3. paaudzē!

Kad skolas gada sākumā tika pāspriests, kādu tēmu izvēlēties Draudzīgā acinājuma programmai, nebija ilgi jādodomā - jau bija dzirdēti sajūsmas pilni stāsti no 11! skolas nesenajiem absolventiem, kuri piedalījās ALA rīkotajos izglītojošos braucienos "Sveika, Latvija" 2022. gada vasarā. Pagājušā gada absolventu klases audzinātāja Ingrīda Erdmane uzņēmās kopā ar

jauniešiem sagatavot prezentāciju sarīkojuma programmai. Gala rezultāts - jauniešu drošā un interesantā uzstāšanās - patiesi iepriecināja un aizrāva sarīkojuma apmeklētājus un klātesošos vecākus,

pašreizējos skolēnus un skolotājus. Tuvāk par jauniešu uzstāšanos un iespaidiem varat izlasīt Ingrīdas Erdmanes rakstā. Par saviem piedzīvojumiem vasaras vidusskolā "Kursa" pastāstīja absolvents Kristaps Pelēcis.

Bez "Sveika, Latvija!" braucējiem sanākušos vēl iepriecināja 4. un 7. klases audzēkņi ar skaidri un izteiksmīgi norunātiem dzejoļiem (skolotājas Kira Birmane un Laila Švalbe), un **7. klases varenie koklētāji Zintas Pones vadībā** - katrs no koklētājiem pat spēlēja atsevišķu solo pantu!

Klātesošie varēja ne tikai klausīties skolēnu muzicēšanu, bet arī paši piedalīties, kopā ar skolas bērniem dziedot tautas dziesmu "Ai, zaļā līdaciņa" sk. Zintas Pones akordeona pavadījumā.

Sarīkojumā skolas saimi uzrunāja un ar naudas dāvinājumiem sveica

Latviešu Organizāciju Apvienība Minesotā (LOAM), Mineapoles - St. Paulas latviešu evaņģēliski luteriskā draudze un tās **Dāmu saime**, kā arī Latviešu Kredītsabiedrība Minesotā.

Skola izsaka vislielāko pateicību šīm organizācijām, kas gadu no gada turpina atbalstīt skolas darbību.

Paldies sakām arī Amerikas Latviešu Apvienībai (ALA) un Latviešu Valodas aģentūrai (LVA), kā arī Latvijas valstij, no kurām skola katru gadu saņem būtisku atbalstu īres maksas segšanai, mācību materiālu iegādei, kā arī jauniešu dalībai izglītojošos braucienos un skolotāju dalībai skolotāju apmācību semināros.

Sarīkojuma noslēgumā augšstāvā visi klātesošie, kājās stāvot un rokās

sadevušies, ar sirdsdegsmi nodziedāja "Daugav' abas malas".

Tad visi tika lūgti lejas stāvā uz gardām pusdienām, ko bija gatavojis Jānis P. Skujiņš ar vecāku palīdzību (īpaši liels paldies Kristīnei un Džonam *Mertz*).

Gardumu galda saimnieces **Santa Kalnīte** un **Eva Grotāne** un viņu palīgi aicināja iegādāties

skolas vecāku un draugu gādātas gardas lietas mājupnešanai - piem., maizi, slavenos Anitas Jurēvičas pīrāgus (liels paldies palīgiem Kristoferam un Baibai Rudzītei), marinētas bietes, riekstiņu cepumus un citas garšīgas un arī vizuāli interesantas lietas, piem., Keitijas Skujiņas darinātos oriģinālos cepumu traukus ar cepumiem.

Baiba Olingere
(jaunā LOAM priekšniece)
iepērkas.

Gardumu tirdziņam blakus atradās klusās mākslas izsoles solīšanas lapas, pie kurām notika “klusā” solīšanas cīņa izsoles dalībnieku starpā, lai mājās

dotos ar kādu no skolai ziedotajiem mākslas darbiem, kurus mākslas izsoles idejas autore un galvenā organizatore **Keitija Skujiņa** bija skaisti izstādījusi, papildus sniedzot arī izsmeļošu

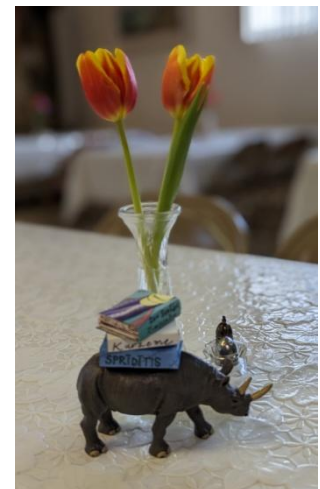
informāciju par darbu autoriem. Darbu attēli un apraksti ar Māras Pelēces palīdzību bija jau iepriekš apskatāmi skolas mājas lapā. Skola no sirds pateicas mākslas darbu ziedotājiem: Laimai *Dingley*, Sarmai Straumanis, *Kris Thayer*, Rutai Ozols. Īpaši liels paldies Gundai Luss un Anitai Šmits. Visas naudas lietas turpat blakus zinoši un veikli kārtoja ilggadējā skolas kasiere Zinta Pone. Pirms došanās uz mājām, visi sanākušie pateicībā par gardajām pusdienām un jauki pavadīto pēcpusdienu nodziedāja “Te ir labi saimēnieki”.

Kā pārzine gribu teikt lielu paldies skolas vecāku padomei Jāņa P. Skujiņa vadībā (kuri daudzi strādā arī kā skolotāji), visiem vecākiem, skolotājiem, skolēniem par lielo darbu, sagatavojot sarīkojumu – izdevās lieliski!

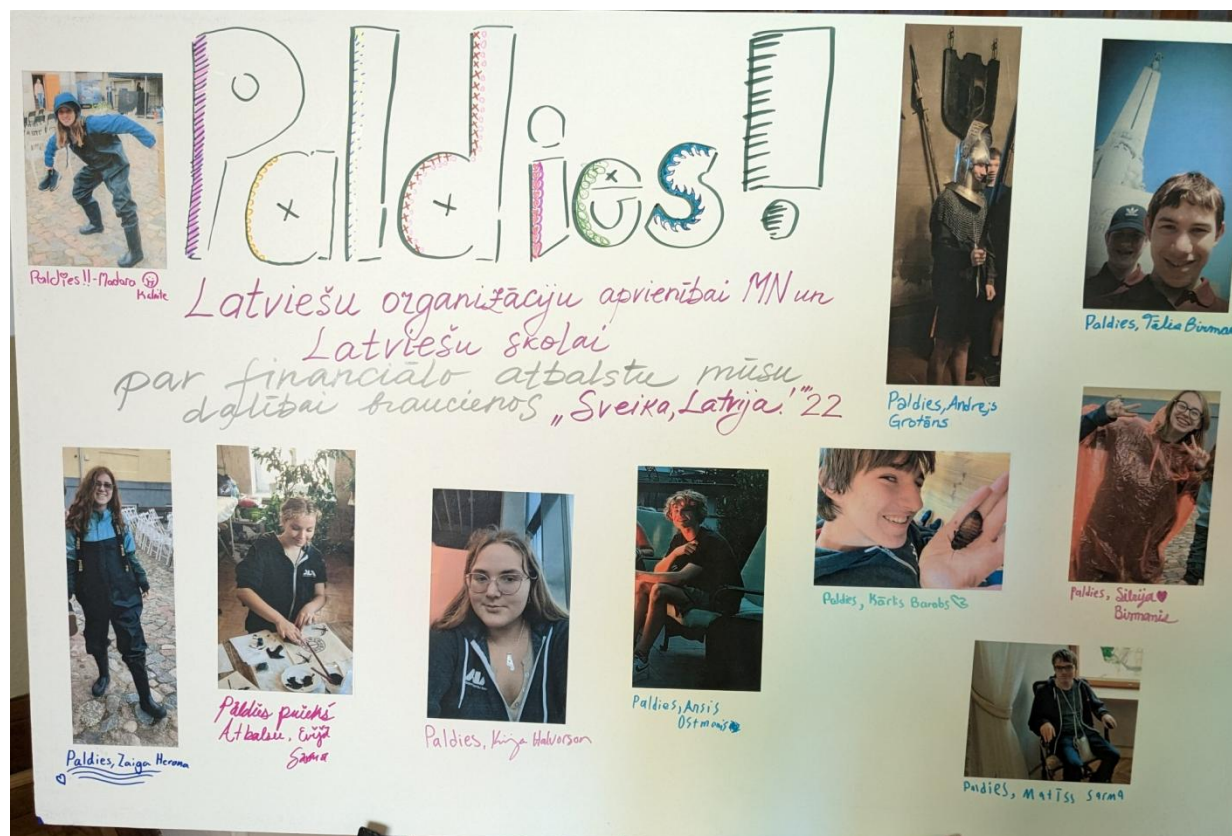
Skolas saime saka sirsnīgu **PALDIES** visiem skolas labvēļiem un atbalstītājiem - tas dod sparū mūsu darbam, lai Minesotā turpina skanēt latviešu valoda un turpina dzīvot latviskās tradīcijas.

Indra Halvorsone

2022. g. "Sveika, Latvija!" ceļojuma sajūsma un atmiņas

Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā sanāca desmit (no vienpadsmit) mūsu pēdējo gadu latviešu skolas absoventi, kas pērnasar piedalījās Amerikas Latviešu apvienības (ALA) rīkotajos "Sveika, Latvija!" ceļojumos. Priekšnesums sākās ar jauniešu sastāšanos savos "Sveika, Latvija!" kreklos un jakās, katrs nosaucot savu vārdu, patreizējo vietējo skolu un mācību gadu, kā arī kādu amizantu atmiņu no ceļojuma – pazuduši koferi, nesagaidīta iemērcēšanās upītē, peldēšanās Ventas rumbā ar drēbēm, uguns trauksme viesnīcā, utt. Ceļojot bez vecākiem (bet pavadoņu uzraudzībā), jaunieši daudz iemācījās arī par sevīm – tiekot galā ar nesagaidītiem apstākļiem vai neērtībām, kā arī diezgan smagu miega trūkumu! Maršruts bija ļoti blīvs – vairāk nekā 30 vietas apciemotas 10 dienu laikā! No katra dalībnieka stāstījuma un sagatavotās bilžu slīdītes uzzinājām par daudzām vietām, ļaudīm, un nodarbībām, kas saistīja jauniešu uzmanību, tai skaitā: Latvijas Sporta muzejs un Olimpiskais centrs, Ventas rumba, Kuldīga un brišana pa Aleksūpīti, Amatnieku nams un jūrmala Liepājā, Jaunpils viduslaiku vēsture un bruņas, Ādažu militārā bāze ar NATO kareivjiem, braukāšana ar vēja un SUP dēļiem pa Burtnieku ezeru, daba un pārgājieni gar Gaujas upi, nodarbības ar Valmieras Mūzikas skolas skolēniem, Dziesmu svētku jaunpārbūvētā Mežaparka estrāde, un Latvijas Nacionālais mākslas muzejs ar Vilhelma Purvīša izstādi.

Sagatavojot priekšnesumu, jaunieši aizpildīja aptauju par ceļojumu - te ir dažas viņu piezīmes. Ceļojuma laikā iemācījās/uzzināja:

- Jaunus vārdus, kā piemēram: spura, izšķirtspēja, vīģe, amats, maršruts, labierīcības ☺, un daudzus citus.
- Interesantus vēstures faktus – Simtiem cilvēku sevi uzspīdzināja Cēsu pilī, lai nepadotos Ivanam Bargajam gūstā!
- Es tagad daudz labāk zinu, kur atrodas Latvijas pilsētas.
- Es nezināju, ka Latvijā bija tik daudz piļu!
- Cik daudz Latvijā saka "nu, lūk!"

Netrūka arī jaunas draudzības un citi patīkami pārsteigumi:

- Kāršu spēles viesnīcā līdz vēlai (jeb agrai!) stundai.
- Medus kūka brokastīs! Am!
- Pludmales volejbols – pie Ventas rumbas, Daugavmalā, un Liepājas pludmalē
- Skaistas viesnīcas!
- Volejbola spēle “kartupelis”

Ceļojuma visiecienītākie ēdieni: plānās pankūkas ar dažādiem pildījumiem un mērcēm, saldējums un ogu saldie, ābolu bulciņas, karstais kakao dzēriens, kartupeļi ar mērci. Bet cits minēja “Pārāk daudz kartupeļu...” 😊

Protams, ka tik skaista un bagātīga ceļojuma izmaksu ļoti atvieglināja latviešu sabiedrības atbalsts. Jaunieši pasakās vietējai latviešu sabiedrībai, kas atbalstīja ar LOAM un Latviešu skolas sniegtajām stipendijām, kā arī Amerikas Latviešu apvienībai, kas katram latviešu skolas absolventam nodeva \$1000 stipendiju.

Nevarēja neievērot, cik daudzi jaunieši sarunās izteicās “Kad es nākamreiz būšu Latvijā, es....” Tātad domas un interese par Latviju nav beigušās ar “Sveika, Latvija!” ceļojumu, bet drīzāk tikai aizsākušās!

Foto redzami priekšnesuma dalībnieki: Ansis Ostmanis, Matīss Sarma, Evija Sarma, Kaija Halvorsone, Madara Kalnīte, Kārlis Barobs, Tālis Birmanis, Zaiga Herona, Silvija Birmane, Andrejs Grotāns. (no Minesotas ceļojumā vēl piedalījās arī Elise Ozola)

Ingrīda Erdmane

Paldies!

Darbs ir gods. Bet visaugstākais gods ir tam darbam, ko mēs darām mūsu tautas, mūsu Tēvzemes labā. (A.Kviesis)

14. gadi Kazdangas pusdienām... šo gadu laikā tik daudz ir paveikts, tik daudzi mazi vēderiņi pabaroti! Daudziem Kazdangas bērniem Minneapolisē paliks atmiņā uz

bērnu ceļā, viņi vienmēr var
paļauties, ka skolā būs
paēduši. Pateicoties tieši Jums
- visiem atbalstītājiem!

Esmu pateicīga Jums
visiem par neatlaidību,
pacietību un radošumu kopīgu
mērķu sasniegšanā. Pusdienas
nebūtu iespējamās bez gardām
zupām un mūsu ilgadējiem
pavāriem, tāpēc milzīgu
PALDIES saku: Evai Tonei, Santai Kalnītei, Ričardam un Indrai
Halvorsoniem, Inesei Dulbei (par zupu un gardajiem buljona
pīrādziņiem), Laimai *Dingley*, Kristīnei Girbei, *Lily Egle-
Rubenzer* ģimenei, Imantam Ponem, Viktoram Konteram. Pie
saldā ēdiena piestrādāja Justīne Latišonoka.

Paldies par palīdzību. Cilvēks ir dzimis darbam līdzīgi kā putns lidošanai...
Paldies visiem mazajiem rūķīšiem - čaklajiem palīgiem: Madarai Kalnītei, Lukasa
Grotānam, Andrim Ponem - Ivaskevičam, Anniņai
Ponei - Ivaskevičai, Milijai Halvorsonei un maniem

abiem dēliņiem Kristiānam un
Kristoferam Kapačiem. Sirsnīgs
paldies Baibai Rudzītei,
Vanesai Putniņai, kasierei
Zintai Ponei, skolas saimei un
viņu vecākiem. Lieli un labi
darbi vienmēr saliedē cilvēku!
Lūdzu, pieņemiet sirsnīgu
pateicību par šī pasākuma
sagatavošanu un norisi.
*Mēs domājam, ka mūsu darbi ir
tikai pilīte okeānā. Taču bez šīs
pilītes okeāns būtu mazāks.*

(M. Terēze)

Paldies visiem - gan tiem, kas varēja atnākt, gan
tiem, kam nebija iespēja būt klāt, bet kuri atbalstīja

attālināti ar dāsnēm naudas ziedojumiem - esmu
Jums bezgala pateicīga!

Zupas baudot, svinot jubileju V. Ģigas
kungam un gardo latvisko Gundas Luss klingēri
baudot, ievēdot amatā draudzes locekļus un
"diriģenta" Laimoņa Sproģa vadībā dziedot "Kur
Tu teci, gailīti manu", piedzīvojām vienkārši
neizmirstamu dienu ne tikai mūsu draudzes
telpās, bet arī Kazdangas skolas bērniem.

Šajā dzīvē mēs nespējam paveikt lielus
darbus, taču mēs spējam paveikt mazus darbus
ar lielu mīlestību. Uz turpmāku auglīgu sadarbību.

Pateicībā
Anita Jurēviča

Thank you!

For 14 years we have been fundraising to support Kazdangas school children.

Thank you to all who came to support in person, and also to those who supported from far away. This year, because of your generous donations, we were able to send money for lunches and purchase shoes for the students.

Thank you, and God bless each and every one of you!

Anita Jurēviča

Atskatoties no Latvijas uz 14. Kazdangas pusdienām

Šodien vārīju biešu zupu no savā dārzā izaudzētām bietēm, burkāniem un kartupeļiem, un saņēmu rakstisku lūgumu no Indras, lai atceros auksto, sniegotu dienu Mineapolē februārī, pirms lidoju uz Rīgu.

Kā to var aizmirst, ja 14 gadus kā nerakstīts likums ziemas spelgonī ir Anitas Jurevičas iedibinātā tradīcija rīkot zupas pusdienas, lai palīdzētu Kazdangas bērniem piepildīt vēderiņus, gaidot autobusus uz mājām. Visiem taču zināms, ka augošiem bērniem gribas vairāk ēst kā pieaugušajiem!

Šogad atnākušajiem bija reta izdevība pusdienās izvēlēties no 12 veidu zupām! un vēl paņemt līdzī uz mājām. Anitas pavāres talants, nesavtība un darba mīlestība mums zināmi jau daudzus gadus - cik sviedru, cik soļu nostaiģāts, cik smagumu no veikala nests! Bet Anitai piemīt arī citi svarīgi talanti - piemēram, noorganizēt labu komandu Kazdangas pusdienām!

Caur virtuves lodziņu un ēdamzālē varam vērot Anitas darbīgo komandu, tērptu Anitas gādātos, skaistos, vienādi šūtos priekšautos! Šogad komandai pievienojies arī daudzskaitlīgs gados jauns apkalpojošais personāls ar labām manierēm.

Kura bija visgardākā zupa? To gan nezināšu, jo ēdu tikai divas. Garšoja labi. Saimniece Anita minēja, ka visas zupas tika apēstas vai mājās aiznestas, bet pirmās "pazuda" frikadeļu, soļanka, biešu zupa.

Pie pusdienu galda sēdēja arī gandrīz 85 gadus jaunais, strādīgais Visvaris Ģiga ar ģimeni. Pilnīgi neticami, ka viņš piedrojas minesotiešu zelta komandai! VISVARIS ir bijis izcils grāmatvedis gan LOAM, gan draudzē. Lai veselība un humora izjūta saglabājas pareizā līmenī!

Paldies visiem, kas sagaidīja un izvadāja pusdienotājus no vidusskolas stāvlaukuma!
Paldies visiem devīgajiem ziedotājiem!

Vienmēr, kad vārīšu slavenās latviešu zupas (piemēram, manu mīļāko kartupeļu klimpu zupu), domāšu par skaistajiem gadiem Minesotā, kurus pavadījām, darot svētīgu darbu un atbalstot izcilo Anitas komandu!

Inta Lāčplēse

Pateicības no Kazdangas skolas

Brīvpusdienas man un manai ģimenei ir palīdzējušas ar naudām, jo ģimenē nav tik daudz naudiņas, tāpēc paldies par to. Un es novērtēju to. :)

Toms Kārklīšs, 9.klase

Vēlos pateikties mūsu skolas lielajiem ziedotājiem par brīvpusdienām un launagu, kuras saņem mūsu skolas bērni, arī mani bērni - 3.klases skolniece Nellija, 4.klases skolnieks Raivo un 8.klases skolnieks Sandis. Ar vārdiem vien par maz, tāpēc

domās sūtu visu savu mīlestību un pateicību.

Lai Dieva svētība un mīlestība visiem, kas atbalsta Māteru Jura Kazdangas pamatskolu!

Cieņā, pateicībā un mīlestībā,
Ieva Babre

Māteru Jura Kazdangas pamatskolas 1. klases audzinātāja, bērni un vecāki sirsnīgi pateicas par naudas ziedojumiem, kuru rezultātā skolēniem ir pieejams bezmaksas launags.

Dienas mēdz būt garas, īpaši to izjūt mazāko klašu skolēni, jo viņiem dienas vēl šķiet kā mūžība. Tāpēc ir liels prieks par iespēju piepildīt mazos punčus ar sarūpēto launadziņu, jo dienas beigās, kad pusdienas jau sen kā aizmirstas, tieši īstajā brīdī pienāk launaga laiks, par kura būšanu sakām Jums milzīgu PALDIES!

Undīnas mamma Monta

Man brīvpusdienas ir palīdzējušas tā, ka tagad man ir iespēja savā ģimenē ietaupīt un šo naudu, kuru ietaupu, varu tērēt uz citām ar skolu saistītām lietām. Liels Jums paldies par šo iespēju.

Aleksis, 9.klase

Sveiki! Vēlos pateikt paldies par brīvpusdienām, jo tās man un maniem vecākiem ir ļoti palīdzējušas. Naudu, kura bija paredzēta pusdienām, tagad varu nolikt malā un krāt savam izlaidumam.

Es ļoti novērtēju šo iespēju, paldies jums!
Simona Arta Freimane, 9.klase

Māteru Jura Kazdangas pamatskolā šobrīd mācās 123 skolēni no 1. līdz 9.klasei. Aptuveni trešā daļa no skolēniem dzīvo pagasta centrā vai tuvu tam. Lielākā daļa skolēnu dzīvo pagasta attālākajās malās vai kaimiņu pagastos. Viņu ceļš uz skolu katru dienu tiek mērots ar skolas autobusu. Daudz bērnu ir no daudzbērnu ģimenēm, kurās ir 3 un vairāk bērnu.

Kā jau laukos, šeit nav daudz darbavietu, līdz ar to daudz vecāku, kuriem ir savs transporta līdzeklis strādā tuvākajās pilsētās vai arī ir bez darba, jo nav nepieciešamās izglītības vai arī iespējas nokļūt darba vietās sabiedriskā transporta trūkuma dēļ. Kādu tas dzen izmisumā, un alkohols liekas vienīgais risinājums. Tas viss, protams, ietekmē ģimeņu finansiālo stāvokli - vistiešāk bērnus. Skolā ir ļoti pamanāmi bērni, kas nāk no maznodrošinātām vai sociāli nelabvēlīgām ģimenēm. Viņu apģērbs, higiēnas paradumi, kuri netiek veidoti ģimenēs, skumjās acis- uzreiz dara viņus pamanāmākus.

Skola ir vieta, kur šie bērni ir siltumā un paēduši. Ar nepacietību viņi gaida pusdienas, jo paēsts agri no rīta. Bērni ceļas agri no rīta- cits pat pirms pulksten 6, lai paspētu vēl no savām mājām aiziet uz ceļu, pa kuru brauc autobuss ap 7 vai nedaudz vēlāk, lai skolā nonāktu plkst.8, kad sākas mācības, vairākās ģimenēs brokastu nemaz nav. Bērni saka, ka nav paspējuši paēst, taču, negribas ticēt, ka vecāki laikus nepieceltu savus bērnus, lai viņiem nebūtu laiks pabrokastot pirms garās dienas skolā. Pusdienās šie bērni apēd gan savu porciju, gan citu galdiņu skolēnu nepaņemto ēdienu.

Īpaši mazajiem bērniem no 1. līdz 3.klasei ir grūti sagaidīt vakaru, jo pusdienas jau paēd plkst.11.20, bet autobuss uzsāk ceļu mājup tikai plkst.16.00. Mājās citi nonāk tikai vēl pēc stundas vai nedaudz vēlāk.

Ap pulksten 14 grupas skolotājas saņem nepacietīgus jautājumus par to, kad būs launags. Tikko bērni iemācās kārtīgi pazīt pulksteni, tā nepacietīgie acu skatieni visu laiku veras pulkstenī, gaidot laiku, kad varēs doties launagā. Arī 4.- 6.klašu skolēni, kuriem vēl ir nodarbības, nekad nenokavē launagu, vienmēr ierodas uz to laikus.

Launagā ēdiens nekad nepaliek pāri - viss tiek apēsts līdz pēdējam. Skolas saimnieces rūpējas, lai launagā būtu dažādi ēdieni- gan piena zupa, gan biezputra, tāpat citreiz bulciņas, augļi un kāds našķis, un citi ēdieni. Vēderi nekad nepaliek tukši. Kāds prieks un smaidi ir bērnu sejās, kad viņi pēc launaga dodas uz grupu vai uz nodarbībām! Nevar salīdzināt bērnu, kurš ieiet ēdamzālē ar to, kāds viņš no tās iznāk.

Šī, it kā nelielā ēdienreize ir tik ļoti svarīga, lai bērni varētu sagaidīt garās dienas beigas, jo ir ģimenes, kurās vecāki izvēlas par saviemniecīgajiem līdzekļiem iegādāties alkoholu un cigaretes, nevis kārtīgu pārtiku bērniem, tāpēc, iespējams, launags ir viņu pēdējā ēdienreize. Kā arī daudzbērnu ģimenēs nav līdzekļu, lai bērni varētu ēst tik, cik paši vēlas vai viņiem tiešām tas būtu nepieciešams. Launags ir nenovērtējams!

Ziedojumi, kurus skolā saņemam, palīdz nodrošināt kārtīgu un pilnvērtīgu ēdienu bērniem. Tas ir tik ļoti nepieciešams, lai viņi spētu augt, būt veseli un mācīties. Ziedojumi ēdienreizēm skolā ir nenovērtējams atbalsts arī tām ģimenēm, kuras cenšas rūpēties par saviem bērniem, bet ne vienmēr tas ir iespējams zemi atalgotā darba dēļ.

Ēdiens ir viena no svarīgākajām vajadzībām, jo tas ir iemesls, kāpēc daži bērni vispār dodas uz skolu- zinot, ka viņi tur būs paēduši. Ir arī citas vajadzības, kuras ar ziedotāju palīdzību varējām īstenot pirms vairākiem gadiem. Tās bija gan ziemas siltās pufaiņas, kuras šobrīd atkal ir kļuvušas aktuālas, jo iepriekšējās sen jau ir par mazu un tās nonēsājuši mazākie brāļi vai māsas. Cepures un cimdi, šalles arī sagādāja lielu prieku bērniem, kuri tās saņēma!

Tāpat lielisks atbalsts bija pirms 7 gadiem projekts "Priecīgas pēdas", kad pie mums viesojās mācītājs Dāgs Demandts ar jauniešiem, sagādājot sporta un ikdienas skolas apavus. Šī ir aktuāla problēma, kas prasa risinājumu arī šobrīd. Skolā ir nepieciešami maiņas apavi un sporta apavi, jo bērni aug strauji, ne visi izdodas iegādāties apavus tad, kad tie ir nepieciešami. Dodoties uz skolu, jāņem līdzi gan

mācību grāmatas, gan klades, gan rakstāmpiederumi.

Tie ir daudz un smagi. Lētās somas ātri plīst. Būtu nepieciešamas kvalitatīvas, izturīgas somas, ar kurām uz skolu var doties ne tikai pāris mēnešus, bet visu mācību gadu vai pat divus.

Sakām lielu, lielu paldies par atbalstu! Ļoti ceram uz atbalstu arī turpmāk.

Māteru Jura Kazdangas pamatskolas kolektīvs

Valoda skaistā

“Ai, valoda, valodiņa” ir pirmais ko izlasu, kad saņemu avīzi, Latvija Amerikā. Šis apzīmējums rada interesi un norāda, par mūsu valodu, ka tai jāiziet plašajā pasaulē. Varētu teikt “valodiņa skaistā,” tas celtu un ceļ apziņu, spodrinātu valodu, attīrot to no nezālēm, kas sāk iespieties un pārņemt visu šo skaisto, bagāto mūsu valodas lauku.

Mums jābūt lepniem par savu valodu. Bet pirms mēs ejam tālāk ir jāpateicas visiem tiem, kuŗi laiku pa laikam mēģināja to attīstīt un attīrīt, bet drīz vien apstājās.

Aicinām un lūdzam mūsu latviešu valodas valodniekus, zinātniekus un speciālistus nākt palīgā ar norādījumiem, ieteikumiem un labojumiem rakstu veidā mūsu laikrakstos. Tas attiektos uz Latvijas un ārzemju, diasporas, latviešu presi. Būtu ieteicams to darīt pāris reizes mēnesī. Galvenais, ka tas notiktu regulāri ar ieteikumiem, norādījumiem un praktiskiem īsiem paskaidrojumiem, kā pareizi lietot vārdus un izteicienus, norādot kļūdas,utt. Tas viss celtu mūsu apziņu, radītu interesi un radītu mūsu valodas skaistumu un bagātību. Norādījumiem, ieteikumiem un paskaidrojumiem nav vajadzīgiem būt gariem. Tie varētu būt īsi un koncentrēti. Mēs priecājamies par rakstiem par latviešu valodu, jo tie sāk biežāk parādīties presē.

Mums ir daudz zinīgu cilvēku, eksperti taisni latviešu valodas laukā, no kuŗiem mēs visi varam mācīties un kuŗi mums palīdzētu ravēt visāda veida valodas nezāles un tās nepiesavināties. Praktiski valodas labojumi ar piemēriem ir efektīgs veids kā uzlabot savu valodu, kā rakstos tā arī runā, un piegriezt lielāku uzmanību un vērību tai.

Cienīsim savu valodu, cienīsim viens otru, atzīsim un novērtēsim otra darbu. Mūsu valoda esam mēs paši. Izteiksim vislielāko pateicību un atziņu “LAIKS” redaktorei Ligitai Kovtunai, jo viņa to dara un ir darījusi visu šo laiku – stavējusi nomodā par mūsu valodu, to veicinājusi ar iespiesto vārdu un caur daudzajām intervijām un uzrunām (www.laiks.us). Arī “LAIKS” esam mēs paši.

Jānis J. Dimants, Jr. M.D.

Tikšanās ar slavenu dziedātāju Olgu Rajecku!

13. aprīlī 6os vakarā baznīcas otrā stāvā.

Olga ir latviešu dziedātāja un vokālā pedagoģe, pazīstama galvenokārt pateicoties dalībai grupā "Eolika" un Imanta Kalniņa grupā "Turaidas roze", kā arī veiksmīgai solodarbībai.

Ieeja par ziedojumiem sākot ar \$15, \$5 bērniem no 7-16.
Būs uzkodas un vīns.

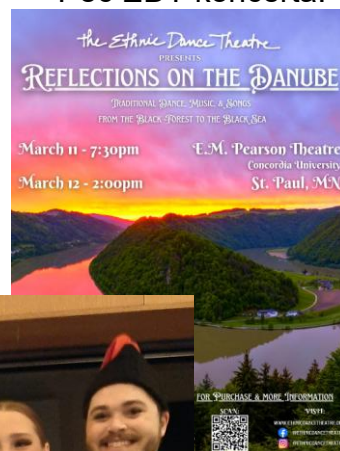
25. martā notika Māras Pelēces dokumentālās filmas „Valiant” izrāde. Tā notika jaunā vietā - *Trylon* teātrī Dienvidu Mineapolē. Skatītājiem patika gan filma, gan kino teātris.

Pēc filmas izrādes *Trylon* kino teātrī – sarunas ar autori Māru Pelēci.

Indras Halvorsones foto.

Pēc EDT koncerta.

No kr. puses: Jūlēns Pone, Aleksandrs Konters, Marita Pelēce, Pauls Švalbe.

Maijas Zaeskas foto.

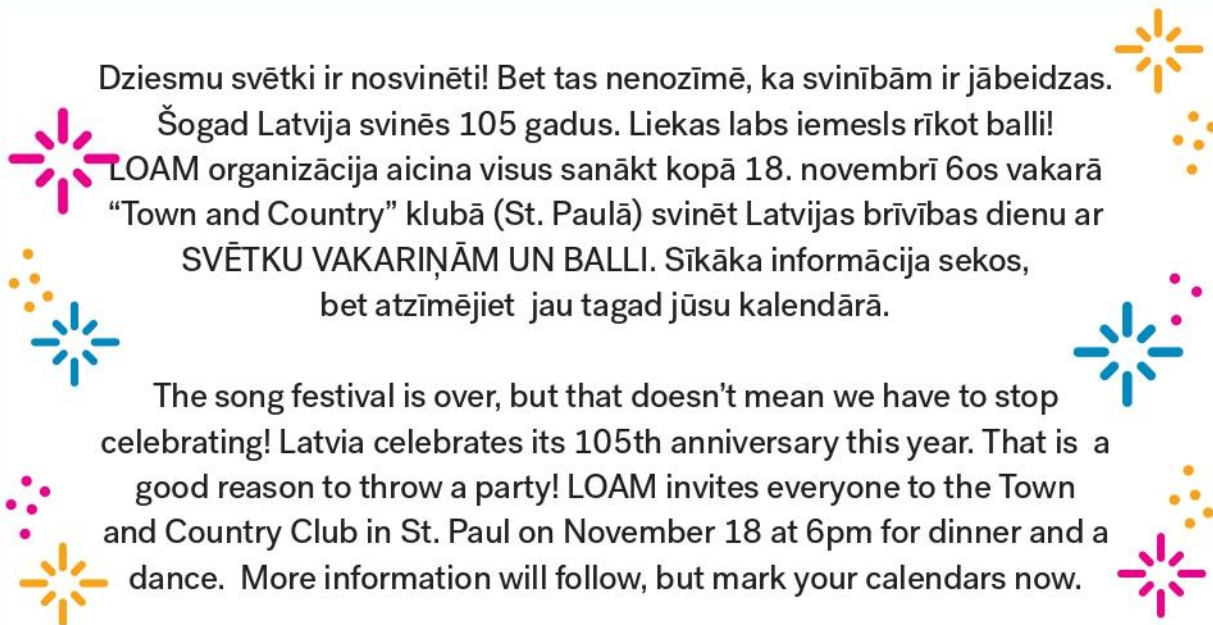

Dziesmu svētki ir nosvinēti! Bet tas nenozīmē, ka svinībām ir jābeidzas.

Šogad Latvija svinēs 105 gadus. Liekas labs iemesls rīkot balli!

LOAM organizācija aicina visus sanākt kopā 18. novembrī 6os vakarā “Town and Country” klubā (St. Paulā) svinēt Latvijas brīvības dienu ar SVĒTKU VAKARIŅĀM UN BALLI. Sīkāka informācija sekos, bet atzīmējiet jau tagad jūsu kalendārā.

The song festival is over, but that doesn't mean we have to stop celebrating! Latvia celebrates its 105th anniversary this year. That is a good reason to throw a party! LOAM invites everyone to the Town and Country Club in St. Paul on November 18 at 6pm for dinner and a dance. More information will follow, but mark your calendars now.

Draudzes Ziedošanu Akcija!

„LOGS KĀ DIEVA DARBA RĪKS”

Atjaunosim baznīcas logus!

Turpināsim atbalstīt!

Z
i
e
d
o
s
i
m

Z
i
e
d
o
s
i
m

**Nekustamo īpašumu aģente
Larisa (Štolcere) Ozola**

Mobilais 612-991-1760

larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – kārtojiet (visas Jūsu) nekustamo īpašumu vajadzības! Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamās dzīves soļus.

Esmu sertificēta māklere Minesotā, kā daļa no “Lakes Area Realtors”. Mēs strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekšpilsētas.

Lūdzu sazināties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo īpašumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai sākat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.
  - Sakārtoju mantas pārdošanai.
  - Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu.
  - Vadu pārdošanu/*Estate Sale*.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

mzaeska@gmail.com

SIDRS

Gaumes mainās laikiem līdzī. Tā arī, ko dzeram un ēdam. Sidrs, vājš alkoholisks dzēriens, kas iegūts no ābolu sulas, jau sācis palikt par iecienītu dzērienu pie uzkodām, sevišķi picas, kas cepta ar malku kurinātā ķieģeļu krāsnī-cepļī.

NUMBER TWELVE CIDER (taproom)

614 North 5th St, Minneapolis, MN 55401

Pirmdien-ceturtdien no 3pm līdz 11pm

Piektdien-sestdien no 11am līdz 12am

Svētdien no 11am līdz 8pm

Īpašnieki *Colin Post* ar sievu *Halinu* (Dimants) un *Steve Hance* ar partneriem
612-568-6171, www.number12cider.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau 25 gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12pm līdz 6pm, sestdienās no 10am līdz 5pm, svētdienās slēgts. Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki *Tony Ruggiero* un *Božena Dimants*. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH
of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

**NON-PROFIT ORGANIZATION
U.S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327**

Change Service Requested

Church Services and Calendar of Events

Sunday, April 2, 10:30am – Palm Sunday Church Service with Holy Communion, children's sermon and Sunday school followed by fellowship.

Thursday, April 6, 5:00pm – Holy Thursday Church Service with Holy Communion.

Friday, April 7, 5:00pm – Good Friday Church Service.

Sunday, April 9, 8:00am – Easter Sunday Church Service with Holy Communion followed by an Easter breakfast.

Sunday, April 16, 10:30am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, April 23, 10:30am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, April 30, 10:30am – Church Service with Holy Communion followed by fellowship.

Saturday, May 6, 11:00am – 3:00pm – Spring Bazaar.

Sunday, May 7, 10:30am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, May 14, 10:30am – Family / Mother's Day Church Service with Holy Communion and beautiful songs and music, with one sermon for all in Latvian and English.

All services are live streamed via Facebook Live: [facebook.com/151677648181316/live/](https://www.facebook.com/151677648181316/live/)

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze.

Redakcijas kolēģijā: māc. Ilze *Larsen*, A. *Hobbs*, L. *Sproģis*, B. *Sprūde*,
redaktore Laila Švalbe.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt elektroniski (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša **25. datumam**, rakstītus **Word programmā**. Redakcija lūdz \$30.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI!

Lūdzu paziņojiet **ADRESES MAINU** draudzes birojā.

Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta un draudze spiesta maksāt soda naudu.